

ובכן: יהודי שזה-עתה סיים תפלתו, שבה אמר - בחשבו פירוש המילות - שבחו של הקב"ה שהוא
 "אלקי יצחק", איך יתכן שיהיה לו "כתפיים רחבות" ("ברייטיקייט") לומר על יצחק אבינו דברים כאלו
 - לישנא דלא מעליא, שאינני רוצה לחזור עליהם בעיצומו של יום השבת! ...
 [כ"ק אדמו"ר שליט"א סיים בדברי רבינו הזקן שהזהיר "לא להרחיב עליהם פה או לשרוק עליהם
 כו" 58] וגם לא לנפץ שמשות ("ברעכץ שויבן"), שזהו אולי דבר קל, אבל אין בו תועלת כו', כ-אם
 להוסיף בלימוד התורה, נגלה וחסידות, ובאופן ד"יגעת⁵⁹ ומצאת⁶⁰].

* * *

ה. הביאור בפירוש רש"י על הפסוק⁶¹ "ותכהין"⁶², "בעשנן של אלו (שהיו מעשנות ומקטירות לע"ז).
 דבר-אחר כשנעקד על-גבי המזבח והיה אביו רוצה לשחטו, באותה שעה נפתחו השמים וראו מלאכי
 השרת והיו בוכים וירדו דמעותיהם ונפלו על עיניו לפיכך כהו עיניו. דבר-אחר כדי שיטול יעקב את
 הברכות",
 - שאי-אפשר לומר ש"ותכהין" היה בגלל ש"זקן יצחק", דכיון שיצחק התברך על-ידי הקב"ה, לא
 היתה הזקנה צריכה להזיק לו כל-כך, ולכן מפרש רש"י שהסיבה לכך היא בגלל התערבות סיבות צדדיות.
 ולכל-לראש מפרש "בעשנן של אלו" - בהמשך למה שכתוב פסוק שלפני-זה "ותהיין מורת רוח",
 בגלל שעבדו עבודה-זרה. אבל לפירוש זה אינו מובן: (א) מדוע הזיק ליצחק עשנן של נשי עשו שגרו
 בדירה נפרדת, (ב) מדוע לא הזיק לרבקה. ולכן מפרש רש"י שהיה זה בגלל העקידה. אלא שפירוש זה
 הוא דרש, ואינו לפי פשוטו של מקרא כלל. וקושיא נוספת על ב' הפירושים: שמאורעות אלו (עשנן של
 אלו, והעקידה) היו משך זמן רב לפני-זה. ולכן מפרש רש"י שהיה זה כדי שיטול יעקב את הברכות.
 אבל פירוש זה תמוה יותר: היתכן שבשביל שיעקב יקבל את הברכות, יחשיך הקב"ה את מאור עיניו
 של יצחק.
 וההוראה מזה, עד כמה צריכים להזהר מלשון הרע, שלכן לא גילה הקב"ה ליצחק שעשו הוא רשע
 (ובמילא יתן הברכות ליעקב), ועל-אחת-כמה-וכמה בנוגע לבני ישראל -
 הוגה על-ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס⁶³ ב'לקוטי שיחות' חלק ט"ו עמוד 211 ואילך.

יצחק מפורשת בכתוב - "הנה נא זקנתי", (ב) למה מזכיר רש"י שמו של בעל המאמר.

ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שמצד קוצר הזמן יתבאר עתה רק פירוש רש"י הא', ואילו פירוש רש"י הב' יתבאר בהתוועדות הבאה (ראה שיחת ש"פ וישלח סי"ט (לקמן ע' 301 ואילך)). וש"נ.
 (63) בשילוב שיחת ש"פ וישלח שנה זו.

(58) תניא אגה"ק סוס"ב.

(59) מגילה ו, ריש ע"ב.

(60) חסר הסיום (המו"ל).

(61) פרשתנו כז, א.

(62) נזכר גם פירוש רש"י על הפסוק שלאח"ז, "לא ידעתי יום מותי", "אמר רבי יהושע בן קרחה אם מגיע אדם לפרק אבותיו ידאג כו'" - דלכאורה אינו מובן: (א) הרי הסיבה לדאגתו של